

कर्णपि

नलोका । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 कर्णजाह्, स्त्री, (कर्णस्य मूलम् । “तस्य पाकमूले”
 ५ । २ । २४ इत्यादिना जाह्व ॥) कर्णमूलम् ।
 इति व्याकरणम् ॥
 कर्णजित्, पुं, (कर्णं जितवान् । कर्ण + जि + क्तिप् भूते
 वर्त्तमाने च इति भूते क्तिप् तुगागमश्च ।) अ-
 ज्जुनः । इति हेमचन्द्रः ॥
 कर्णदर्पणः, पुं, (कर्णं दर्पण इव ।) ताडङ्गनामकर्ण-
 भूषणम् । इति त्रिकाण्डशेषः । काणतड्का इति
 भाषा ॥
 कर्णदुन्दुभिः, स्त्री, (कर्णं कर्णाभ्यन्तरे प्रविश्य ध्वनि-
 जनकतया दुन्दुभिरिव ।) कर्णकोटी । इति शब्द-
 माला ॥
 कर्णधारः, पुं, (कर्णं धरति धारयति वा । कर्ण + धृ
 + “कर्मण्यण्” ३ । २ । १ । इति षण् श्यन्तादच्
 वा ।) नाविकः । इत्यमरः । १ । १० । १२ ॥ काण्डारि
 म्नाजि इत्यादि भाषा ॥ (यथा हितोपदेशे । ३ । ४ ।
 “यदि न स्यान्नरपतिः सम्भुजेता ततः प्रजा ।
 अकर्णधारा जलधौ विभ्रवेतेह गौरिव” ॥)
 कर्णपाली, स्त्री, (कर्णं पालयति स्वीयौश्वल्येन
 अतीव शोभां सन्पादयतीति । कर्ण + पाल +
 “कर्मण्यण्” ३ । २ । १ । इति षण् । गौरा-
 दित्वात् ङीष् ।) कर्णान्दूः । इति हारावली ।
 काण्वाणा इति भाषा ॥
 कर्णपिशाची, स्त्री, (कर्णं स्वरूपं पिनष्टीति । कर्ण +
 पिशु + क्तिप् । कर्णपिष्टं अज्ञानं तदाचयति नाश-
 यति स्वरूपदर्शनेन । ततः षा + चि + खिच्
 षच् ङीष् च ।) देवीविशेषः । तन्मन्त्रादि यदुक्तं
 तन्मान्तरे ।
 “कर्णास्येक्ष्यणोहितो वकगतोऽनन्तश्चिकारो वदा-
 तीतानागतशब्दयुक्तध्रुवनेशी वज्रिजायान्विता ।
 ताराद्यो मनुरेष लक्षजपतो व्यासेन संसेवितः
 सार्वज्ञं लभतेऽचिरेण नियतपैशाचिकी मन्त्रितः” ॥
 अस्यार्थः । कर्णः स्वरूपः । आस्ये आदौ ईच्छायां
 इकारः । तत्पुक्तो लोहितः पकारः । वकः श-
 कारः । स अनन्तपुक्तः षाकारयुक्तः । चि स्वरू-
 पम् । वदातीतानागतं स्वरूपम् । ततो ङीं खाहा ।
 एतेन ॐ कर्णपिशाचि वदातीतानागतं ङीं
 खाहा ॥ * ॥ मन्वान्तरम् ।
 “कह युगं कालिके च गृह युगं तथैव च ।
 पिण्डं पिशाचि खाहेति नृपार्थः कथितः प्रिये” ॥
 कह कह कालिके गृह गृह पिण्डं पिशाचि
 खाहा ॥ * ॥ ध्यानं यथा ।
 “स्रष्टां रक्तविजोचनं त्रिनयनां खर्वाक्षं लम्बोदरौ
 बन्धुकारणजिक्रिकां वरवराभीयुक्करामुमुखीम् ।
 धूम्राक्षिर्जटिकां कपालविकसत्पाण्डिदयां चक्षुषां
 सञ्ज्ञां श्रवहृत्पातधिवसतो पैशाचिकौतां नुमः” ॥
 अथ पूजा ।
 “निशायामर्जरात्रौ च हृदि न्यस्य पिशाचिकीम् ।
 दग्धमीनं बलिं दत्त्वा रात्रौ संपुष्य संजपेत्” ॥
 ओम् कर्णपिशाचि दग्धमीनबलिं गृह गृह मम
 सिद्धिं कुरु कुरु खाहेति दग्धमीनं बलिं दद्यात् ।

कर्णप

“रक्तचन्दनबन्धुकजवापुष्पादिकश्च यत् ।
 अमृतं कुरु देवेशि खाहेति प्रोक्षयेज्जलेः” ॥
 पूर्वाह्ने किञ्चिज्जन्मा मध्याह्ने एकभक्तं निरा-
 मिषं भुक्त्वा रात्रावपि तत् संख्यं जपेत् । अन्यत्
 किञ्चिन्न भोक्तव्यं ताम्बलादिकं विना । जपस्य दशांशं
 तर्पणम् । ओम् कर्णपिशाचौ तर्पयामि ङीं
 खाहा । एवं क्रमेण लक्षमेकं पुरश्चरणं कृत्वा
 दशांशं होमयेत् । तदभावे दशांशं तर्पणं कृत्वा
 वरं प्रार्थयेत् । मूलं रक्तचन्दनेन लिखित्वा यन्त्रो-
 परि इष्टदेवतां पूजयेत् ॥ * ॥
 अथ सिद्धिलक्षणमुच्यते । गगने ह्रंकारादिश्रव-
 ष्ठीर्घामिश्रितारूपसन्दर्शनात् सिद्धिर्भविष्य-
 तीति ज्ञात्वा तथाविधमाचरेत् ॥ * ॥
 मन्वान्तरम् । “प्रणवं माया कर्णपिशाचि मे
 कर्णे कथय ह्रंफट् खाहा” । इति प्रदीपतैर्नं
 पादयोर्दत्त्वा रात्रौ लक्षं जपेत् । ततः सर्व्वञ्चो
 भवति । नास्याः पूजा ध्यानम् ॥ * ॥ तथा तारं
 कामवीजं जयादेवी खाहा । अस्या अपि ऋष्या-
 दिव्यासादेरभावः । पूर्वं लक्षं जप्त्वा गृहगोधिकां
 निपात्य तदुपरि जयादेवीं यथाशक्ति सम्पूज्य
 तावत् जपेत् यावत् सा जीवति । ततः सिध्यति ।
 सिद्धिन्तु मानसादिप्रभे कृते सा आयाति तत-
 त्तस्याः एष्टे सर्व्वं भूतभविष्यदादिकं पश्यति ।
 इति ह्ययानन्दकृततन्त्रसारः ॥
 कर्णपुष्पः, पुं, (कर्णवत् कर्णाकृतिं पुष्पं यस्य । यदा
 कर्णभूषणार्हे पुष्पं यस्य ।) मोरटलता । इति
 राजनिर्घण्टः ॥
 कर्णपूरः, [र्] स्त्री, (कर्णस्य सूत्रैरसजातस्य कुन्याः
 प्रथमपुत्रस्य पूः पुरम् ।) कर्णराजपुरम् । तत्प-
 र्यायः । चम्पा २ मालिनी ३ लोमपादपः ४ ।
 इति हेमचन्द्रः ॥
 कर्णपुरः, पुं, (कर्णं पूरयति अर्णं करोतीति । कर्ण +
 पूर + उपपदेकर्मण्यण् इति षण् ।) शिरीषवृक्षः ।
 नीलोत्पलम् । अर्णतंसः । इति मेदिनी । (यथा,
 अमरशतके १ ।
 “व्याकृष्टवद्वल्लटकासुखपाणिष्ट-
 प्रेक्षुन्नखंशुचयसम्बलितोऽम्बिकायाः ।
 त्वां पातु मञ्जरितपल्लवकर्णपूर-
 लोभभमदभ्रमरविभ्रमभृत्कटाक्षः” ॥)
 अशोकवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥
 कर्णपूरकः, पुं, (कर्णं पूरयति अर्णतंसयति । कर्ण +
 पूर + क्त्वा । यदा कर्णपूरं स्वार्थे कन् ।) शिरीष
 वृक्षः । नीलोत्पलम् । अशोकवृक्षः । एतेषां
 सर्व्वैरेव कुसुमैः कामिनीनां कर्णाभरणं स्यात्
 अतोऽस्य तथात्वम् ।) कदम्बवृक्षः । इति राज-
 निर्घण्टः । (कदम्बशब्देऽस्य विवरणं ज्ञातव्यम् ।)
 कर्णप्रतिनाहः, पुं, (कर्णं जातः प्रतिनाहः रोग-
 विशेषः ।) कर्णरोगविशेषः । तस्य सम्प्राप्तिरूपे ।
 “सकर्णगूथो भ्रवतां यदा गतो
 विजायितो घ्राणमुखं प्रपद्यते ।
 तदा स कर्णप्रतिनाहसंज्ञितो
 भवेद् विकारः शिरसोऽर्द्धभेदकत्” ॥

कर्णरो

इति माधवकरः ॥ (अस्य चिकित्सा यथा,—
 “अथ कर्णप्रतीनाहे खेहखेदौ प्रयोजयेत्
 ततो विरक्तशिरसः क्रियां प्राप्तां समाचरेत्” ॥
 इति वैद्यकचक्रपाणिसंग्रहे कर्णरोगाधिकारः ॥
 कर्णफलः, पुं, (कर्णः फलमिव यस्य ।) मत्स्यविशेषः
 काणलि माच् इति भाषा । अस्य गुणः । अजीर्ण
 रोगश्लेष्माकारित्वम् । इति राजवल्लभः ॥
 कर्णमूलं, स्त्री, (कर्णस्य मूलं गूधम् ।) कर्णजमूलम्
 तत्पर्यायः । कर्णगूधम् २ । इति हारावली ॥
 कर्णमुकुरः, पुं, (कर्णं मुकुरः दर्पण इव ।) ताडङ्गना-
 मकर्णभूषणम् । इति भूरिप्रयोगः ॥
 कर्णमोटी, स्त्री, (कर्णं कर्णोपलक्षितरोगविशेषं
 मोटयति नाशयतीति । यदा कर्णं शरीरभेदिरोग-
 विशेषं मोटयतीति । कर्ण + मुट् + इन् वा ङीप् ।)
 चासुखादेवी । इति हेमचन्द्रः ॥
 कर्णरोगः, पुं, (कर्णस्य कर्णे गतः कर्णं जातो वा रोगः ।)
 श्रवणव्याधिः । यथा । अथ कर्णरोगाधिकारः ।
 तत्र कर्णरोगाणां नामानि सङ्ख्याञ्चाह ।
 “कर्णशूलं प्रणादक्ष बाधिर्यं स्वेडं यव च ।
 कर्णखावः कर्णकण्डः कर्णगूधस्तथैव च ॥
 प्रतिनाहो जन्तुकर्णो विदग्धिर्विदग्धस्तथा ।
 कर्णपाकः पूतिकर्णस्तयैवाशुस्त्रुर्विधम् ॥
 तथाब्जुदं सप्तविधं शोफश्चापि चतुर्विधः ।
 यते कर्णगता रोगा अष्टाविंशतिरीरिताः” ॥ * ॥
 तेषु कर्णशूलस्य संग्राप्तिपूर्व्वकं लक्षणमाह ।
 “समीरणः श्रोत्रगतोऽन्यथा चरन्
 समन्ततः शूलमतीव कर्णयोः ।
 करोति दोषैश्च यथास्वमाहृतः
 स कर्णशूलः कथितो दुराचरः” ॥
 अन्यथा चरन् प्रतिलोभं चरन् । दोषैः पित्तकफ-
 रक्तैः । रक्तस्यापि रुजादिकर्णत्वेन दोषसान्यात्
 दोषत्वमेव । यथाशं यथात्मोयनिदानं कुपितैः
 अथवा यथास्वमिति शूलविशेषणम् । दुराचरः
 दुराचरः मूर्च्छाद्युपद्रवयोगात् ॥ * ॥
 कर्णशूलस्यासाध्यतां चाह ।
 “मूर्च्छादाहो ज्वरः काशः क्षमोऽथ वमयुक्तथा ।
 उपद्रवाः कर्णशूले भवन्त्येते मरिच्यते” ॥ * ॥
 कर्णनादस्य लक्षणमाह ॥
 “कर्णस्रोतःस्थिते वाते शृणोति विविधान् स्वनान् ।
 भेरीमृदङ्गप्रज्ञानां कर्णनादः स उच्यते” ॥ * ॥
 बाधिर्यलक्षणमाह ।
 “यदा शब्दवहो वायुः स्रोतसाहव्य तिष्ठति ।
 शुद्धश्लेष्मान्वितो वापि बाधिर्यं तेन जायते” ॥ * ॥
 असाध्यबाधिर्यमाह ।
 “बाधिर्यं बालंद्दोषं चिरोत्पन्नं विवर्जयेत्” ॥ * ॥
 स्वेडमाह ।
 “वायुःपित्तादिभिर्गुणैः वेणुघोषसमसखनम् ।
 करोति कर्णयोः स्वेडं कर्णस्वेडः स उच्यते” ॥
 स्वेडशब्दार्थं व्यनक्ति । वेणुघोषसमसखनमिति ।
 यत उक्तम् । स्वेडनं वेणुघोषवदिति । ननु कर्ण-
 नादकर्णस्वेडयोः को भेदः । उच्यते । कर्णनादः
 केवलेन वातेन जन्यते तत्र नानाशब्दाश्च शृणोति ।